

og andre Interesser, naturligst vil blive repræsenteret i den af mig tænkte Bestyrelse, der vælges af Regering og Rigsdag, foruden at det jo er den naturlige Udvikling, hvis man vil flytte den Beføjelse, Rigsdagen nu har, over til Ledelsen af Virksomhederne, at det saa bliver et af Rigsdagen valgt Udvalg eller Bestyrelse, der kommer til at lede dem.

Den svenske Kommission ønsker endvidere, omtrent med de samme Ord til Begrundelse, som jeg har nævnt, større Frihed for Styrelsen med Hensyn til Anlægsbevillingerne, og at kun de store Anlæg specificeres overfor Rigsdagen. Endvidere ønsker man Ret til at bestemme Antallet af alle Tjenestemændene undtagen nogle af de allerhøjeste Embedsmænd, hvis Tal man mener det vil være naturligst, at Rigsdagen bestemmer. Kommissionen i Sverige behandler indgaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Fastsættelsen af Lønningerne bør overflyttes fra Rigsdagen til Styrelsen. Man er i Sverige mest stemt herfor, men man indser Vanskelighederne. De er ganske de samme, som jeg her har fremhævet, og man frafalder indtil videre Krav herom, idet man henviser til, at Spørgsmaalet maa ordnes generelt.

Jeg har ment, at disse Oplysninger fra Sverige ikke var uden Interesse, fordi de blandt andet viser, at man ogsaa andre Steder indgaaende beskæftiger sig med dette Problem, og det synes tillige at vise, at man ikke kan nøjes med et halvt Skridt, men maa tage Skridtet saa fuldt ud, som Hensynet til Samfundet tillader. Jeg havde ønsket at bruge disse Oplysninger til Støtte for Kravet om lignende Overvejelser herhjemme. Problemet er jo det samme alle Vegne, og jeg mener i Virkeligheden ogsaa i dem at have faaet den ønskede Støtte. Jeg har i min Omtale af vore hjemlige Forhold udeladt mange Enkeltheder, dels fordi det var Enkeltheder, som rimeligvis kunde løses paa flere forskellige Maader med det samme Resultat, og dels fordi en enkelt Mand jo heller ikke tør paatage sig det fulde Overblik herover. Ordningens Gennemførelse kræver utvivlsomt en forudgaaende indgaaende Overvejelse i et Udvalg mellem Administrationen og Rigsdagen. Jeg har ogsaa nævnt her Enkeltheder, om hvilke det samme kan siges — nemlig at de kan løses paa flere Maader —, men som jeg har fundet det nødvendigt at medtage for at give en nogenlunde sammenhængende Fremstilling af mit Syn paa det centrale i Sagen. Jeg er altsaa i høj Grad forhandlingsvenlig, og jeg indbyder

til Forhandling om Sagen, idet jeg henstiller til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at lade en saadan Forhandling foregaa i en Kommission eller et Udvalg, sammensat af Repræsentanter fra Rigsdag, Regering og Administration, hvor en alsidig Overvejelse af Forholdet kan finde Sted. Jeg ved, at der fra forskellig Side er udtalt megen Interesse for en Drøftelse af dette Spørgsmaal, og jeg vil i det hele taget mene, at man i en Tid som den, hvori vi lever, ikke ret vel fra nogen Side vil kunne modsætte sig, at en saadan videreførende Overvejelse finder Sted med det Endemaal, populært sagt, at faa Statsdrift til at betale sig.

Fr. Andersen: Jeg vil gøre en enkelt Bemærkning overfor de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte nu fremsatte. Der er sikkert ingen, der tvivler om, at der indenfor en saa mægtig og stor Forretnings Administration, som hele vort Trafikvæsen er, er mange Mangler, og at der stadig kan trænges til Fornyelse og Udvikling i meget betydelig Grad. Men jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Udtalelser indeholdt saa mange og afvigende Tanker fra, hvad der ellers har været fremme i saa Henseende, at jeg ikke tror, man paa Forhaand kan slutte sig til disse Tanker. Og da disse forskellige Tanker sikkert er Udtryk for det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes egen personlige Opfattelse, vil jeg gerne allerede nu tage Forbehold overfor adskillige af de store Problemer, der laa i disse Udtalelser, indtil der foreligger et Resultat af Overvejelserne fra den Kommission, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte ønskede, Ministeren vil nedsætte — og som jeg ogsaa haaber, Ministeren vil nedsætte. Mange andre er af samme Opfattelse som jeg, der ønsker personlig at tage Forbehold overfor de Problemer, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte her har rejst.

Statsministeren (N. Neergaard): Jeg skal til den ærede Ordfører (N. Johan Laursen) sige, at den Tanke, han udstede om at vente noget længere her paa Aaret med Fremsættelsen af Tillægsbevillingslovforslaget for at undgaa de overordentlig mange Ændringsforslag, finder jeg har noget tiltalende ved sig. Det kan jo ikke nægtes, at hvis vi kunde komme saa langt frem i Aaret, saa man først umiddelbart efter Nytaar behøvede at modtage Bidrag fra Ministerierne, vilde en stor Mængde Ændringsforslag kunne undgaa.